

Nazwa projektu:

Ustawa o zmianie ustawy o systemie oświaty oraz o zmianie niektórych innych ustaw

Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące:

Ministerstwo Edukacji Narodowej

Joanna Berdzik, Podsekretarza Stanu

Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu:

Grzegorz.Chorazy@men.gov.pl (w zakresie międzynarodowej współpracy dzieci i młodzieży)

Dorota.Lewandowska@men.gov.pl (w zakresie dotyczącym uznawania świadectw wydanych za granicą)

Barbara.Socha@men.gov.pl (w zakresie dotyczącym nadzoru pedagogicznego)

Jadwiga.Parada@men.gov.pl (w zakresie oceniania dorosłych oraz egzaminu potwierdzającego kwalifikacje w zawodzie)

Urszula.Witkowska@men.gov.pl (w zakresie dotyczącym oceniania uczniów oraz przeprowadzania sprawdzianu i egzaminów z zakresu kształcenia ogólnego)

Beata.Kosiec@men.gov.pl (w zakresie dotyczącym wypoczynku dzieci i młodzieży)

Data sporządzenia

21.07.2014 r.

Źródło: wyrok T K – sygn. akt K 35/12

Nr w wykazie prac: 56/M1/2014

OCENA SKUTKÓW REGULACJI**1. Jaki problem jest rozwiązywany?**

1. Wykonanie wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 24 września 2013 r. (sygn. akt K 35/12), w którym Trybunał stwierdził niezgodność art. 22 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572, z późn. zm.) z art. 92 ust. 1 Konstytucji RP.
2. Zapewnienie pełnej spójności i lepszej efektywności systemu egzaminacyjnego, poprzez zmianę organizacji systemu egzaminów zewnętrznych, który tworzą Centralna Komisja Egzaminacyjna i osiem okręgowych komisji egzaminacyjnych i częściową zmianę zakresu kompetencji tych jednostek.
3. Poprawa jakości i skuteczności działań nadzoru pedagogicznego.
4. Uzupełnienie i doprecyzowanie przepisów regulujących zasady i tryb uznawania świadectw wydanych za granicą.
5. Doprecyzowanie kompetencji ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania wynikających z przepisów ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 1997 r. Nr 141, poz. 943), które wskazują, że dział oświata i wychowanie obejmuje sprawy m.in. międzynarodowej współpracy dzieci i młodzieży.
6. Wprowadzenie możliwości zwiększenia liczby uczniów w oddziałach klas I – III ponad 25 uczniów, która spowoduje, że w niektórych szkołach nie będzie konieczności tworzenia dodatkowych oddziałów w przypadku przyjęcia ucznia w ciągu roku szkolnego.
7. Uzupełnienie i doprecyzowanie przepisów dotyczących wypoczynku dzieci i młodzieży, w celu umożliwienia ministrowi właściwemu do spraw oświaty i wychowania wprowadzenie zmian uwzględniających konieczność zapewnienia dzieciom i młodzieży bezpiecznego wypoczynku i właściwej opieki wychowawczej.
8. Mało elastyczne przepisy dotyczące liczebności grup przedszkolnych i nie zawsze efektywne wykorzystanie czasu nauczycieli przedszkolnych.

9. Inne zmiany wynikające z konieczności dostosowania obowiązujących przepisów ustawy do zmian zaproponowanych w niniejszej nowelizacji ustawy lub doprecyzowania dotychczasowych przepisów ustawy.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Ad. 1. Wprowadzenie w nowelizacji ustawy przepisów dotyczących:

- 1) ogólnych warunków i sposobu oceniania, klasyfikowania i promowania uczniów i słuchaczy w szkołach publicznych, w tym upoważnień dla ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania oraz ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego do uregulowania w drodze rozporządzenia szczegółowych warunków i sposobu oceniania, klasyfikowania i promowania uczniów odpowiednio w szkołach publicznych oraz w publicznych szkołach i placówkach artystycznych;
- 2) ogólnych warunków przeprowadzania egzaminów zewnętrznych: sprawdzianu, egzaminu gimnazjalnego i egzaminu maturalnego oraz egzaminu potwierdzającego kwalifikacje w zawodzie, w tym upoważnień dla ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania do uregulowania w drodze rozporządzeń szczegółowych warunków i sposobu przeprowadzania sprawdzianu, egzaminu gimnazjalnego i egzaminu maturalnego oraz szczegółowych warunków i sposobu przeprowadzania egzaminu potwierdzającego kwalifikacje w zawodzie;

Ad. 2. Proponuje się zachowanie obecnej struktury systemu – Centralna Komisja Egzaminacyjna (CKE) i 8 okręgowych komisji egzaminacyjnych (oke) – z tym, że okręgowe komisje egzaminacyjne będą jednostkami podległymi Centralnej Komisji Egzaminacyjnej. Obecna struktura systemu egzaminów zewnętrznych, w której wszystkie 9 instytucji podlega bezpośrednio ministrowi właściwemu ds. oświaty i wychowania, sprawia, że realizacja tych kompetencji jest znacznie utrudniona. Zmodyfikowanie dotychczasowej organizacji instytucji systemu egzaminów zewnętrznych poprzez przekazanie Centralnej Komisji Egzaminacyjnej nadzoru nad okręgowymi komisjami egzaminacyjnymi, który dotychczas był sprawowany przez ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania pozwoli na tworzenie lepszych egzaminów przez efektywniejsze wykorzystanie istniejących zasobów finansowych, kadrowych i organizacyjnych wszystkich jednostek działających w tym systemie. Zmiana powinna przyczynić się również do zwiększenia jednolitości działań związanych z przeprowadzaniem sprawdzianu i egzaminów zewnętrznych oraz ocenianiem prac egzaminacyjnych.

Ad. 3.

- 1) umożliwienie stosowania w nadzorze pedagogicznym kryteriów jakościowych określonych przez wymagania wobec szkół i placówek;
- 2) stworzenie instytucjonalnego wsparcia dla działań podejmowanych przez organy nadzoru pedagogicznego poprzez szkolenie kadr, budowę i modyfikację narzędzi nadzoru, prowadzenie analiz wyników;
- 3) zwiększenie zaangażowania organu prowadzącego szkołę, rady pedagogicznej, rady rodziców, samorządu uczniowskiego w działania związane z wykorzystaniem wyników nadzoru pedagogicznego.

Ad. 4. Proponowana zmiana obejmuje:

- 1) odstąpienie od uznawania świadectwa za równorzędne ze świadectwem polskim, w zamian: uznawanie – w celu umożliwienia dalszej nauki w Polsce, że posiadacz świadectwa posiada wykształcenie podstawowe, gimnazjalne, zasadnicze zawodowe lub średnie, w rozumieniu art. 11 ustawy o systemie oświaty;
- 2) wprowadzenie, w celu umożliwienia dalszej nauki w Polsce, uznania, bez konieczności przeprowadzania postępowania administracyjnego, zagranicznych świadectw dojrzałości, które na mocy umów międzynarodowych dają prawo do ubiegania się o przyjęcie na studia wyższe w Polsce;
- 3) wprowadzenie, w celu umożliwienia dalszej nauki w Polsce, automatycznego uznania świadectw dojrzałości wydanych w państwach Unii Europejskiej, Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD), Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu - stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, które uprawniają do podjęcia studiów wyższych w państwie wydania;
- 4) zmiana trybu załatwienia sprawy: w odniesieniu do świadectw zagranicznych nieobjętych umowami bilateralnymi oraz wydanych w państwach innych niż państwa członkowskie UE, OECD, Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, kurator oświaty wyda decyzję o uznaniu lub o odmowie uznania świadectwa, w trybie postępowania administracyjnego;
- 5) wprowadzenie możliwości uznania prawa posiadacza świadectwa zagranicznego do podjęcia studiów wyższych w Polsce jedynie na wybranych kierunkach studiów, analogicznie do praw w państwie wydania świadectwa.

Ponadto planowane jest doprecyzowanie postępowania w celu uznania świadectwa poprzez określenie przez ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania, w drodze rozporządzenia, sposobu potwierdzania autentyczności dokumentów załączonych do wniosku o uznanie świadectwa, warunków i trybu przeprowadzania egzaminu, sposobu ustalania kosztów przeprowadzenia egzaminu oraz trybu wnoszenia i zwrotu opłaty za egzamin, a także warunków zwalniania z całości lub części opłaty za egzamin. Zmiany powinny spowodować uproszczenie i zwiększenie

przejrzystości i spójności postępowania prowadzącego do uznania danego świadectwa.

Ad. 5. Proponuje się wprowadzenie przepisu stanowiącego, że minister właściwy do spraw oświaty i wychowania realizuje zadania w ramach międzynarodowej współpracy dzieci i młodzieży w zakresie określonym w umowach międzynarodowych. Ponadto, minister właściwy do spraw oświaty i wychowania może wspierać działania z zakresu międzynarodowej współpracy dzieci i młodzieży, w tym poprzez ich dofinansowanie, także w zakresie nieokreślonym w umowie międzynarodowej lub w przypadku braku umowy międzynarodowej. Przy realizacji działań z zakresu międzynarodowej współpracy dzieci i młodzieży uwzględnia się wieloletni plan współpracy zagranicznej ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania zgodny z wieloletnimi strategiami w zakresie spraw zagranicznych. Realizacja zadania polega w szczególności na wspieraniu międzynarodowej wymiany młodzieży oraz współpracy podmiotów pracujących dla i z młodzieżą. Efektem realizacji zadania będzie:

- utrzymanie istniejących i umożliwienie rozwoju nowych form współpracy pomiędzy młodzieżą z Polski i innych państw,
- rozwój kompetencji międzykulturowych, społecznych i obywatelskich, podnoszenie znajomości języków obcych, budowanie przyjaznych relacji między rówieśnikami,
- kreowanie pozytywnego wizerunku Polski w krajach partnerskich.

Ad. 6. Planowane zmiany zakładają możliwość zwiększenia liczebności oddziału wyłącznie przy przyjmowaniu uczniów zamieszkałych w obwodzie szkoły. Sytuacja przenoszenia się uczniów między szkołami działa w sposób dwutorowy, tj. niektórzy uczniowie przybędą do szkoły a niektórzy będą z niej odchodzić. Takie sytuacje mogłyby występować tylko w takich szkołach, w których wszystkie oddziały liczą dokładnie po 25 uczniów. Poza szkołami w dużych miastach, szkoły podstawowe przyjmują uczniów głównie z obwodu i można się spodziewać, że rzadko wystąpi sytuacja, gdy liczba uczniów w obwodzie będzie dokładnie wynosiła 25 lub odpowiednio 50, itd. W części przypadków liczba uczniów z obwodu (włącznie z 6-latkami) wyniesie poniżej 25 i szkoła będzie funkcjonować z jednym oddziałem danej klasy, w innych przypadkach liczba uczniów danej klasy przekroczy 25 i wtedy szkoła utworzy dwa oddziały z kilkunastoma uczniami w oddziale. W żadnej z powyższych sytuacji pojawienie się ucznia w trakcie roku szkolnego nie spowoduje konieczności tworzenia dodatkowego oddziału. W przypadku większych szkół podstawowych, znajdujących się w dużych miastach istnieje pewna elastyczność w ustalaniu liczebności oddziałów, gdyż do szkół tych uczęszczają uczniowie spoza obwodu danej szkoły, którzy mogą być przyjmowani w miarę wolnych miejsc w szkole. W przypadku takich szkół migracja uczniów jest jednak większa, a dyrektorzy szkół znają jej skalę, stąd planując liczebności oddziałów już obecnie muszą brać pod uwagę możliwość pojawienia się ucznia obwodu w trakcie roku szkolnego.

Ad. 7. Proponuje się wprowadzenie następujących zmian:

- 1) wprowadzenie definicji wypoczynku, dostosowanie pojęć dotyczących sytuacji rodzinnej dzieci, dla których w pierwszej kolejności organizuje się wypoczynek ze środków budżetu państwa, do funkcjonujących w ustawie definicji: rodziny wielodzietnej oraz dzieci samotnie wychowywanych oraz przenosi przepisy dotyczące ustalania wysokości opłat z rozporządzenia na poziom ustawy. Określenie pojęcia wypoczynku ze względu na cel (wypoczynkowy i poznawczy) jako połączenie rekreacji i turystyki realizowanej w celu regeneracji sił fizycznych i psychicznych dla dzieci i młodzieży umożliwi jego zgłaszanie do kuratora oświaty właściwego ze względu na siedzibę organizatora bez konieczności dodatkowych interpretacji, jaka forma wypoczynku podlega zgłoszeniu;
- 2) doprecyzowanie katalogu podmiotów, które mogą organizować wypoczynek dla dzieci i młodzieży. Obok szkół i placówek, wśród organizatorów wypoczynku dla dzieci i młodzieży, wskazuje się organizatora turystyki, organizacje pozarządowe, niebędące jednostkami sektora finansów publicznych oraz niedziałające w celu osiągnięcia zysku. Dodatkowy nadzór kuratora oświaty, właściwego ze względu na siedzibę organizatora, nad wypoczynkiem dzieci i młodzieży organizowanym przez te podmioty spowoduje zwiększenie bezpieczeństwa uczestników w czasie ich wypoczynku. Bez zmian pozostaje przepis umożliwiający osobie fizycznej organizację wypoczynku, po spełnieniu określonych ustawą warunków;
- 3) określenie podstawowych warunków, jakie zapewnia organizator wypoczynku (bezpieczne i higieniczne warunki, spełnianie przez kierownika i wychowawcę warunków określonych ustawą, dostosowaną do liczby uczestników wypoczynku liczbę wychowawców, zapewnienie spełniania zasad higieny żywienia);
- 4) określenie trybu zgłaszania wypoczynku przez organizatorów oraz warunki dotyczące jego akceptacji. Nałożenie na kuratora oświaty przyjmującego zgłoszenie wypoczynku obowiązku powiadomienia obok służb obecnie sprawujących nadzór nad wypoczynkiem, dodatkowo - powiatowego inspektora nadzoru budowlanego;
- 5) określenie warunków działania publicznej bazy wypoczynku, którą prowadzi minister właściwy do spraw oświaty i wychowania za pomocą systemu teleinformatycznego. Uregulowano obowiązek przechowywania danych zgłoszenia wypoczynku przez ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania, kuratorów oświaty i pozostałych służb sprawujących nadzór przez okres 5 lat od dnia ich wprowadzenia do publicznej bazy wypoczynku;
- 6) uporządkowanie kompetencji kuratora oświaty w zakresie sprawowania nadzoru nad wypoczynkiem w kraju oraz za granicą. Wprowadzono obowiązek sprawowania nadzoru nad wypoczynkiem organizowanym za granicą przez

kuratora oświaty właściwego ze względu na miejsce siedziby lub zamieszkania organizatora wycieczki. Dodatkowo określono warunki zawieszenia i zakończenia wycieczki;

- 7) wprowadzenie możliwości występowania o informację z Krajowego Rejestru Karnego o kandydacie na kierownika lub wychowawcę wycieczki, który będzie pełnił swoją funkcję w formie wolontariatu organizatorowi wycieczki;
- 8) określenie wymagań wobec osób, które mogą pełnić funkcję kierownika lub wychowawcy wycieczki (warunek niekaralności, pełnoletność, wykształcenie co najmniej średnie, zaświadczenie o ukończeniu kursu na kierownika lub wychowawcę);
- 9) dostosowanie przepisów do zmian w zakresie typów placówek i podmiotów obowiązujących w systemie oświaty oraz katalogu podmiotów organizujących kursy dla kierowników i wychowawców wycieczki (wyłączenie kuratorów oświaty). Obecnie w praktyce kuratoria oświaty nie prowadzą tej działalności;
- 10) rozszerzenie upoważnienia ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania do wydania rozporządzenia, uwzględniając konieczność zapewnienia dzieciom i młodzieży bezpiecznego wycieczki i właściwej opieki wychowawczej.

Ad 8. Ustalenie maksymalnej liczby dzieci pod opieką jednego nauczyciela, która nie może być większa niż 25 dzieci. Oznacza to, że do grupy przedszkolnej może być zapisanych więcej dzieci niż 25, jednakże w sytuacji, gdy w zajęciach uczestniczy więcej niż 25 dzieci, należy im zapewnić opiekę drugiego nauczyciela

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Ad. 1 i 2. Egzaminacje ogólnokrajowe – które są tylko jedną z form oceniania uczniów – definiuje się jako „standaryzowane sprawdziany i centralnie ustalone egzaminacje przeprowadzane na szczeblu krajowym”. Egzaminacje przygotowane są zgodnie ze standardami ustalonymi przez krajowe organy władz oświatowych lub, jak w przypadku Belgii, Hiszpanii i Niemiec, przez organy najwyższego szczebla do spraw edukacji, określane tutaj jako „centralne”. Egzaminacje są przeprowadzane i organizowane zgodnie z centralnie ustalonymi procedurami w zakresie treści, przeprowadzania i oceniania, a także interpretacji i wykorzystywania wyników. Egzaminacje ogólnokrajowe są prowadzone pod egidą krajowego lub centralnego organu, a wszystkie przystępujące do nich osoby zdają je w możliwie podobnych warunkach. Egzaminacje ogólnokrajowe, definiowane jako sprawdziany standaryzowane i egzaminacje ustalone centralnie, przeprowadzane na szczeblu krajowym, są narzędziem systematycznego pomiaru i monitorowania efektów kształcenia poszczególnych uczniów, szkół i krajowych systemów edukacji.

Egzaminacje ogólnokrajowe są przygotowywane i ewoluują zgodnie z planami polityki poszczególnych krajów i kontekstem strukturalnym. W krajach europejskich używa się rozmaitych narzędzi oceny, by gromadzić informacje na temat procesu nauczania oraz uczenia się. Należy do nich zarówno ocena ciągła, której dokonują nauczyciele w celach kształtujących lub sumujących, jak i egzaminacje ogólnokrajowe. Te ostatnie mogą przyczynić się do uzyskania pełniejszego obrazu wiedzy i umiejętności uczniów, ponieważ dostarczają dodatkowych informacji rodzicom, nauczycielom, szkołom oraz całemu systemowi edukacji. W ciągu ostatnich 30 lat egzaminacje ogólnokrajowe zostały wprowadzone niemal we wszystkich krajach Europy i stały się ważnym elementem w organizacji systemów kształcenia.

Źródło:

„Ogólnokrajowe egzaminowanie uczniów w Europie: cele, organizacja i wykorzystanie wyników” EURYDICE Agencja Wykonawcza ds. Edukacji, Kultury i Sektora Audiowizualnego Komisja Europejska, 2010 r.

Ad. 3. W krajach europejskich, w ramach nadzoru pedagogicznego, oprócz badania zgodności działań szkół z przepisami prawa dokonuje się również oceny szkół na podstawie kryteriów jakościowych. W większości krajów funkcjonują instytucje wyspecjalizowane w realizowaniu zadań nadzoru. Różne są rozwiązania przyjęte w tym zakresie. W krajach mniejszych, o mniejszej liczbie ludności, np. Holandia nadzór nad jakością kształcenia sprawuje Inspektorat Oświatowy podległy Ministrowi Edukacji, Kultury i Nauki. W krajach większych, takich jak Francja, nadzór powierzono pracownikom administracji państwowej zatrudnionym w instytucjach funkcjonujących na poziomie krajowym (Inspektorat ogólny edukacji narodowej, Inspektorat ogólny administracji, edukacji narodowej i nauki oraz Inspektorat ogólny ds. bibliotek) i regionalnym/lokalnym (dwa terytorialne inspektoraty: „krajowi inspektorzy oświatowi”, którzy wizytują szkoły podstawowe i monitorują pracę nauczycieli oraz „regionalni inspektorzy ds. dydaktyki”, którzy odpowiadają za sprawy związane z wystawianiem stopni oraz oceniają pracę nauczycieli szkolnych w szkolnictwie średnim.)

Zdecentralizowany system edukacji funkcjonuje również w Hiszpanii. Władze centralne odpowiedzialne są za ogólne uregulowania systemu, a większość zadań została przekazana 17 samorządom regionalnym we Wspólnotach Autonomicznych. Na poziomie centralnym monitorowaniem spraw związanych ze strukturą i organizacją kształcenia (tak więc i nadzorem pedagogicznym) zajmuje się inspektorat oświatowy centralnego szczebla. Na poziomie regionalnym w każdej Wspólnocie Autonomicznej inspektorat regionalny zapewnia zgodność działań z zasadami ustanowionymi przez państwo i ogólnymi przepisami prawa. Każda Wspólnota Autonomiczna odpowiada za organizację i funkcjonowanie inspektoratu na swoim terenie.

Źródło:

- 1) „Dyrektorzy szkół i nadzór pedagogiczny w wybranych krajach Unii Europejskiej” EURYDICE Fundacja RSE, opracowanie Beata Płatosz, maj 2008 r.;
- 2) „Systemy Edukacji w Europie – stan obecny i planowane reformy. Francja” EURYDICE Fundacja RSE, grudzień 2011 r. Fundacja RSE,
- 3) „Systemy Edukacji w Europie – stan obecny i planowane reformy. Holandia” Opracowanie: Holenderskie Biuro Eurydice

Ad. 4. Kwestie uznawalności świadectw wydanych za granicą znajdują się w gestii poszczególnych państw. Wszystkie państwa członkowskie UE, państwa Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym oraz Konfederacja Szwajcarska, są stronami Konwencji Lizbońskiej, tj. Konwencji o uznaniu kwalifikacji związanych z uzyskaniem wyższego wykształcenia w Regionie Europejskim z roku 1997, ratyfikowanej przez Polskę w 2004 r. Łącznie do Konwencji przystąpiło 57 państw. Spośród państw OECD stronami Konwencji nie są jedynie Chile, Meksyk, Japonia i Korea Południowa. Oprócz państw należących jednocześnie do OECD oraz do UE lub EFTA, stronami Konwencji są także 4 inne państwa OECD: Australia, Izrael, Nowa Zelandia i Turcja.

Każde państwo będące stroną Konwencji posiada krajowy ośrodek informacji w sprawach uznawalności wykształcenia - ENIC¹, w państwach UE są to ośrodki ENIC-NARIC². W państwach o wieloletnim doświadczeniu z imigrantami (np. Królestwo Niderlandów, Szwecja, Wielka Brytania) ośrodek taki pełni rolę opiniodawczą w kwestii uznania danego świadectwa w celu umożliwienia posiadaczowi kontynuowania nauki na konkretnym poziomie kształcenia. Opinie te są respektowane przez uczelnie oraz inne instytucje w danym państwie. Procedury prowadzące do uznania danego świadectwa są dostosowane do postanowień Konwencji Lizbońskiej, czyli są co do zasady przejrzyste, spójne oraz sprawiedliwe, a także nie dyskryminują ze względu na np. kraj pochodzenia czy narodowość.

Decyzję ostateczną o uznaniu prawa do podjęcia studiów wyższych w danym państwie podejmuje sama uczelnia, najczęściej zasięgając uprzednio opinii ośrodka ENIC (w państwach UE – ośrodka ENIC-NARIC). Posiadacz świadectwa zagranicznego może być zobligowany do uzyskania takiej opinii ośrodka ENIC (ENIC-NARIC), za odpłatnością, przed złożeniem dokumentów w uczelni.

Regułą jest uznawanie prawa posiadaczy polskiego świadectwa dojrzałości do podejmowania studiów w innym państwie UE, EOG lub Konfederacji Szwajcarskiej, bez dodatkowych, przewlekłych procedur (np. w Niemczech, Wielkiej Brytanii czy Niderlandach). Dodatkowo kandydat musi spełnić wymagania stawiane przez poszczególne uczelnie, w zależności od wybranego kierunku studiów, tj. znajomość języka lub inne, analogiczne do tych, jakie muszą spełnić inni kandydaci na studia, będący obywatelami danego państwa.

Należy zaznaczyć, że w okresie ostatnich 10 lat nie odnotowano spraw zgłaszanych przez obywateli polskich, którzy mieliby problemy z uznaniem polskich świadectw dojrzałości w państwach UE, OECD, EOG lub Szwajcarii.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Kuratoria oświaty	16		<ul style="list-style-type: none"> - Zmiana uregulowań prawnych w zakresie dotyczącym sprawowania nadzoru pedagogicznego; - Zmiana uregulowań w zakresie uznawania świadectw wydawanych za granicą; - Zwiększenie nadzoru nad organizacją wypoczynku dzieci i młodzieży szkolnej oraz kursów dla kierowników i wychowawców wypoczynku.
Organy prowadzące szkoły i placówki	2 875	SIO	<ul style="list-style-type: none"> - Zobowiązanie do uwzględniania, przy ocenie stanu realizacji zadań oświatowych, wyników i wniosków z nadzoru pedagogicznego. - Możliwość zwiększenia liczebności oddziałów w klasach I – III ponad 25 uczniów w klasie. - Zmiana zasad ustalania limitów dzieci objętych wychowaniem przedszkolnym.
Szkoły i placówki, w			- Rozszerzenie kompetencji organów –

¹ ENIC – European Network of Information Centres on recognition – Europejska Sieć Ośrodków Informacji nt. uznawalności wykształcenia przy Radzie Europy/UNESCO

² NARIC – National Academic Recognition Information Centres – Narodowe Ośrodki Informacji nt. uznawania dla celów akademickich w Unii Europejskiej

których funkcjonuje - rada pedagogiczna, lub/i - rada rodziców lub/i - samorząd uczniowski			możliwość wpływu na to jakie działania będzie realizowała szkoła/placówka w celu doskonalenia jakości pracy
Uczniowie absolwenci szkół prowadzących kształcenie zawodowe, uczestnicy kwalifikacyjnych kursów zawodowych, osoby, które zamierzają przystąpić do egzaminów eksternistycznych	ok. 233 800	SIO – 30.09.2014 r.	- Osoby zainteresowane potwierdzeniem kwalifikacji zawodowych poprzez egzamin potwierdzający kwalifikacje w zawodzie będą korzystały z przepisów projektowanej ustawy, będą mogły wykorzystać możliwości w zakresie potwierdzania kwalifikacji, jakie daje system oświaty
Uczniowie i absolwenci przystępujący do sprawdzianu, egzaminu gimnazjalnego i egzaminu maturalnego	Ponad 1 mln. uczniów i absolwentów przystępujących rokrocznie do egzaminów z przedmiotów ogólnokształcących	Centralna Komisja Egzaminacyjna	- Osoby zainteresowane informacją dotyczącą ogólnych zasad przeprowadzania egzaminów w zakresie przedmiotów ogólnokształcących.
Nauczyciele, dyrektorzy szkół i placówek, pracodawcy, organizatorzy kwalifikacyjnych kursów zawodowych	79 470	SIO – 30.09.2013 r.	- Nauczyciele przygotowujący uczniów do egzaminu oraz egzaminatorzy, dyrektorzy szkół, pracodawcy, organizatorzy kwalifikacyjnych kursów zawodowych odpowiedzialni za przebieg egzaminu – rozszerzenie podmiotów, które przeprowadzają egzamin zawodowy.
Nauczyciele i dyrektorzy szkół, w których prowadzone jest kształcenie ogólne	396 200	SIO –30.09.2013 r.	- Nauczyciele pracujący w szkołach podstawowych, gimnazjach i szkołach ponadgimnazjalnych
Centralna Komisja Egzaminacyjna i okręgowe komisje egzaminacyjne	9		-Zmiana uregulowań prawnych dotyczących zadań CKE i oke
Uczelnie	444	GUS	-Uczelnie będą mogły akceptować świadectwa wydane za granicą bez konieczności składania przez zainteresowanych zaświadczeń wydanych przez Kuratora Oświaty
Osoby posiadające świadectwa wydane za granicą	Trudno oszacować liczbę wnioskodawców w kolejnych latach; w 2013 r. Kurator Oświaty rozpatrzył 1869 wniosków o uznanie świadectw wydanych za granicą, w tym 744 wydanych w państwach UE, OECD, EOG lub Konfederacji Szwajcarskiej	Kurator Oświaty	-Zmniejszy się liczba postępowań.
- Polsko-Niemiecka Współpraca Młodzieży, Polsko-Litewski Fundusz	W roku 2013 MEN partycypował we wsparciu projektów	Dane własne, PNWM i FRSE	-Doprecyzowujący charakter nowelizacji.

Wymiany Młodzieży, agencja krajowa ds. programu UE Erasmus+ (FRSE) - organizacje pozarządowe w rozumieniu art. 3 ust. 2 ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie oraz podmioty wymienione w art. 3 ust. 3 tej ustawy, jak również jednostki samorządu terytorialnego - młodzież z Polski i priorytetowych państw (w roku 2014: kraje UE, Partnerstwa Wschodniego, Rosja, Izrael)	realizowanych przez PNWM (ok. 110 tys. uczestników), FRSE (59 740), P-LFWM (700) oraz zrealizował zadanie publiczne pn. „Międzynarodowa wymiana młodzieży” (1720).		
Organizatorzy wypoczynku	20 590	Baza danych wypoczynku - liczba aktywnych loginów	-Organizacja wypoczynku dla dzieci i młodzieży
Organizatorzy kursów dla kierowników i wychowawców wypoczynku	886	Dane otrzymane od kuratorów oświaty dotyczące liczby wydanych w 2013 r. zgody na organizację kursów	- Organizacja kursów na wychowawców i kierowników wypoczynku
Pracownicy zatrudniani podczas wypoczynku (kierownik wypoczynku i wychowawcy)	77 418	Baza danych wypoczynku letniego w 2013 r. krajowego i zagranicznego – liczba opiekunów grup 15 osobowych wraz z kierownikami	-Kwalifikacje uprawniające do pełnienia funkcji wychowawcy i kierownika wypoczynku
Państwowi powiatowi inspektorzy sanitarni, powiatowi inspektorzy nadzoru budowlanego i komendanci powiatowi (miejscy) Państwowej Straży Pożarnej.	215	Baza kontaktów z bazy wypoczynku – liczba aktywnych adresów	-Nadzór nad wypoczynkiem w zakresach właściwości służb

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Ad. 4. Przedstawione propozycje zmian zostały opracowane w wyniku zgłoszenia przez Kuratorów Oświaty, na prośbę Ministerstwa Edukacji Narodowej, problemów z uznawaniem świadectw zagranicznych. Ponadto postulowane zmiany uwzględniają wyniki konsultacji Ministerstwa Edukacji Narodowej z Ministerstwem Nauki i Szkolnictwa Wyższego, Ministerstwem Zdrowia oraz Naczelną Izbą Pielęgniarek i Położnych. Pod uwagę wzięto również kwestie podnoszone przez uczelnie przyjmujące na studia kandydatów z zagranicznymi świadectwami maturalnymi oraz przez osoby ubiegające się o uznanie świadectw zagranicznych.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z 2014 r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											Łącznie (0-10)
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	
Dochody ogółem Ad. 2.	1,618	1,570	1,523	1,477	1,433	1,390	1,348	1,307	1,268	1,230	1,193	15,356

budżet państwa Ad. 2.	1,618	1,570	1,523	1,477	1,433	1,390	1,348	1,307	1,268	1,230	1,193	15,356
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Wydatki ogółem	-16,723	-50,683	-50,677	-50,670	-50,664	-50,658	-50,651	-50,645	-50,638	-50,631	-50,624	-523,257
Budżet państwa Ad. 4.	0	0,0125	0,0125	0,0125	0,0125	0,0125	0,0125	0,0125	0,0125	0,0125	0,0125	0,125
budżet państwa Ad. 2.	0,277	0,305	0,311	0,318	0,324	0,330	0,337	0,343	0,350	0,357	0,364	3,618
JST Ad. 8.	-17	-51	-51	-51	-51	-51	-51	-51	-51	-51	-51	-527
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Saldo ogółem	18,341	52,253	52,200	52,147	52,097	52,048	51,999	51,952	51,906	51,861	51,816	538,613
budżet państwa	1,341	1,2525	1,1995	1,1465	1,0965	1,0475	0,9985	0,9515	0,9055	0,8605	0,8155	11,613
JST	17	51	51	51	51	51	51	51	51	51	51	527
pozostałe jednostki (oddzielnie)												

Źródła finansowania

Ad. 2. Budżet państwa – część 30 – Oświata i wychowanie.

Ad. 4. Wejście w życie przepisów projektu rozporządzenia może spowodować dodatkowe skutki finansowe dla budżetu państwa w wysokości około 12 489 zł rocznie - budżety wojewodów (część 85)

Ad. 1, 3, 5-7. Wejście w życie przedmiotowych zmian nie spowoduje dodatkowych skutków finansowych dla budżetu państwa (także w części 30 – Oświata i wychowanie) oraz dla budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń

Ad. 2. W odniesieniu do dochodów: Jako stan wyjściowy przyjęto uśrednione dane z lat 2012–2014. Jeżeli chodzi o przystępowanie do egzaminu ponownie, aby go zdać (z jednego lub więcej przedmiotów), w latach 2012–2014 po raz drugi i kolejny próbę taką podjęło: w 2012 r. – 32 740 osób, w 2013 r. – 32 456 osób, w 2014 r. – 25 227 osób.

Jeżeli chodzi o podwyższanie wyniku z tego samego przedmiotu po raz drugi i kolejny (a więc przystępowanie do egzaminu z tego samego przedmiotu po raz trzeci i kolejny), w latach 2012–2014 próbę taką podjęło odpowiednio: w 2012 r. – 6 889 osób, w 2013 r. – 7 056 osób, w 2014 r. – 7 794 osoby.

Rokrocznie ok. 7 – 8% arkuszy jest drukowanych i dystrybuowanych niepotrzebnie, ponieważ osoby, które zadeklarowały chęć przystąpienia do egzaminu z danego przedmiotu, w istocie nie przystępują do niego. Szczegółowo rzecz ujmując, liczba arkuszy, do których – pomimo deklaracji – nie przystąpili maturzyści wynosiła odpowiednio: w 2012 r. – 123 403, w 2013 r. – 135 091, a w 2014 r. (dane tylko z maja) – 114 537. Szacując dochody w latach 2015–2025, przyjęto, że ok. 10% z tych arkuszy zostało zadeklarowanych przez osoby, które uprzednio również deklarowały chęć przystąpienia do egzaminu, a do niego nie przystąpiły bez uzasadnionego usprawiedliwienia.

W ostatecznych szacunkach przyjęto również, że w każdym kolejnym roku będzie następował spadek odsetka osób decydujących się na przystąpienie do egzaminu maturalnego pomimo niedostatecznego przygotowania (zakładamy, że konieczność wniesienia opłaty będzie stanowiła zachętę do (a) lepszego przygotowania się do egzaminu, a zatem spadać będzie liczba osób podwyższających wyniki po raz drugi i kolejny, oraz (b) przystępowania do egzaminu, jeżeli stosowna deklaracja została złożona, a zatem spadać będzie liczba osób nieprzystępujących do egzaminu pomimo deklaracji). Przyjęto, że spadek ten będzie wynosił ok. 3% w każdym roku. Dodatkowo przyjęto również, że ok. 20% osób będzie zwolnionych z wniesienia opłaty ze względów ekonomicznych (niski dochód na 1 członka

rodziny), zdrowotnych lub losowych. We wszystkich obliczeniach przyjęto, że opłata za egzamin wyniesie 50 zł brutto.

W odniesieniu do wydatków: w związku ze zmianą zadań Centralnej Komisji Egzaminacyjnej, która wraz z wejściem w życie znowelizowanej ustawy o systemie oświaty stanie się dysponentem drugiego stopnia oraz bezpośrednio podlegać jej będzie 8 okręgowych komisji egzaminacyjnych, konieczne jest zatrudnienie pracowników odpowiedzialnych za kontrolę i audyt oraz obsługę księgową. Szacując wydatki z tym związane przyjęto miesięczne wynagrodzenie odpowiednio: dla pracowników kontroli i audytu – na poziomie 4 000 zł brutto, a dla pracowników księgowości – 5 500 zł brutto, wraz z wszystkimi pochodnymi. Założono 2% inflację.

Ad. 4. Wprowadzenie egzaminów, które przeprowadzałby kurator oświaty, miałyby charakter samofinansujący - koszty ponosiłyby osoby wnoszące o uznanie świadectwa. W 2013 r. kuratorzy oświaty uznali łącznie 1857 świadectw wydanych za granicą oraz odmówili uznania świadectwa za równorzędne ze świadectwem polskim w 12 przypadkach (dane MEN). W roku 2013 kuratorzy oświaty nie mieli możliwości przeprowadzenia egzaminu w toku postępowania nostryfikacyjnego. Można zatem przyjąć, że do egzaminów przystępowaliby wnioskodawcy, którym w przeciwnym razie odmówiono by uznania świadectwa.

Można przyjąć, że w kolejnych latach liczba wniosków o uznanie oraz odsetek odmów pozostaną na tym samym poziomie, czyli 0,6%. Z tej grupy część mogłaby ubiegać się o zwolnienie z opłat egzaminacyjnych. Zakładając, że odsetek potencjalnych wnioskodawców będących w trudnej sytuacji materialnej, jest analogiczny z odsetkiem całej populacji osób w trudnej sytuacji w kraju, tj. 26,7% (dane GUS za rok 2013), liczba osób wyniosłaby 3. Ponadto należy założyć, że o zwolnienie z opłat za egzamin ubiegaliby się cudzoziemcy, którym udzielono ochrony na terytorium RP, zgodnie z odrębnymi przepisami (np. uchodźcy). W 2013 r. kuratoria oświaty odnotowały 2 takie przypadki.

Koszt przygotowania i przeprowadzenia egzaminu z jednego przedmiotu wyniosłby ok. 1250 zł, w tym wynagrodzenie dla członków komisji egzaminacyjnej oraz tłumacza.

Oszacowanie kosztów egzaminu z jednego przedmiotu:

- Liczba członków komisji egzaminacyjnej: 3-5 osób.
- Wynagrodzenie za 1h pracy członka komisji egzaminacyjnej: 1,5% minimalnej stawki wynagrodzenia zasadniczego nauczyciela dyplomowanego, posiadającego wykształcenie magisterskie z przygotowaniem pedagogicznym za godzinę pracy nad przygotowaniem i przeprowadzeniem egzaminu, tj. 46,6 zł.
- Łączna liczba godzin na przygotowanie i przeprowadzenie egzaminu z jednego przedmiotu wyniosłaby od 11,5h do 16,5h, obejmując:
 - czas na przygotowanie egzaminu: 2osoby x 2h = 4h,
 - czas przeprowadzenia egzaminu: 6-10h (od 3 os. x 2h=6h do 5 os. x 2h = 10h),
 - czas na uzgodnienie oceny, sporządzenie protokołu z egzaminu: 1,5-2,5h (od 3 os. x 0,5h=1,5h do 5 os. x 0,5h = 2,5h).

Koszt egzaminu wyniosłby od 535,90 zł do 768,90 zł, w zależności od liczby członków komisji.

Dodatkowo należy uwzględnić koszty tłumaczenia - 1 os. x 4 h x 120 zł = 480 zł.

Z powyższych szacunków wynika, że koszt egzaminu 1 osoby z jednego przedmiotu wyniosłby co najmniej co najwyżej 768,90 zł, natomiast z udziałem tłumacza - 1248,90 zł.

Zakładając, że zwolnienie z opłat egzaminacyjnych uzyska 5 osób, z których każda będzie zdawała egzamin z 2 przedmiotów, wówczas łączne dodatkowe, maksymalne roczne obciążenie dla budżetu państwa wyniosłoby około 12 489 zł.

Szacunki te są trudne do zweryfikowania ze względu na fakt, że przez ostatnie lata kuratorzy oświaty nie przeprowadzali tego typu egzaminów.

Dodatkowe oszczędności będą dotyczyć czasu pracy pracowników kuratoriów oświaty, zajmujących się uznawaniem wykształcenia uzyskanego za granicą. Będą one wynikać z poszerzenia rodzajów świadectw uznawanych „automatycznie”, czyli bez konieczności przeprowadzania w kuratoriach oświaty postępowania administracyjnego, o świadectwa maturalne, wydane w państwach UE, OECD, EOG i Szwajcarii. Świadectwa te stanowiły w 2013 r. 43% wszystkich świadectw maturalnych, uznanych przez kuratorów oświaty za równoważne z polskim świadectwem dojrzałości. Zatem można by przyjąć, że zmiany ustawy spowodują zmniejszenie o około 40% łącznej liczby spraw, prowadzonych przez kuratorów oświaty w zakresie uznawania wykształcenia uzyskanego za granicą. Trudno jednak oszacować rzeczywistą skalę tych oszczędności czasowych. Planowane wydatki z budżetu państwa na pokrycie kosztów egzaminów mogą mieć pozytywne skutki dla budżetu państwa w przyszłości. Pokrycie kosztów umożliwi bowiem osobom o niskich dochodach (lub braku, np. w przypadku uchodźców) przystąpienie do egzaminów oraz potwierdzenie posiadanego wykształcenia, a w

konsekwencji szybsze podjęcie pracy w wyuczonym lub pokrewnym zawodzie. Spowodowałoby to większe wpływy do budżetu państwa (podatki) oraz redukcję liczby osób, których koszty utrzymania ponosi budżet państwa.

Ad. 5. W związku z umieszczeniem nowego zadania MEN („Polsko-ukraińska wymiana młodzieży”) w „Planie współpracy rozwojowej w 2014 r.”, MEN ogłosił konkurs ofert na realizację zadania publicznego w tym zakresie, które będzie finansowane (w wysokości 1,5 mln zł) z rezerwy celowej poz. 79 „Finansowanie polsko-ukraińskiej współpracy młodzieży”.

Ad. 6. Projektowane zmiany zakładają zatrudnienie asystenta nauczyciela w przypadku, gdy liczba uczniów zostanie zwiększona więcej niż o dwóch. Zwiększenie oddziału klasowego ponad 27 uczniów w wyniku pojawienia się uczniów zamieszkałych w obwodzie szkoły w ciągu roku szkolnego będzie przypadkiem niezmiernie rzadkim. Wtedy wydatki związane z zatrudnieniem asystenta nauczyciela będą niższe niż wynikające z zatrudniania nauczycieli koniecznych do prowadzenia zajęć dydaktycznych w dwóch oddziałach klasowych. Koszt jednego oddziału można oszacować na kwotę 86 tys. zł, zakładając, że koszty funkcjonowania takiego dodatkowego oddziału są równe wynagrodzeniom nauczycieli realizujących ramowy program nauczania. Roczny koszt zatrudnienia asystenta, jak wspomniano wyżej, będzie niższy.

Ad. 8. Obecnie średnia wielkość oddziału we wszystkich palcówkach wychowania przedszkolnego prowadzonych przez gminy (przedszkolach, oddziałach przedszkolnych w szkołach podstawowych o innych formach wychowania przedszkolnego) wynosi 22,7 (w samych przedszkolach 23,9). Gdyby średnia ta zwiększyła się o 1, liczba oddziałów zmniejszyłaby się o 1 931. Licząc średni koszt związany z prowadzeniem jednego oddziału przedszkolnego na poziomie 144 tys. zł rocznie (dane za 2013 r.), oszczędności gmin wynikające konieczności finansowania mniejszej liczby oddziałów wyniosłyby ok. 278 mln zł rocznie. Nie wszędzie jednak zwiększenie liczby dzieci w oddziałach o 1 przyniosłoby korzyść w postaci zmniejszenia liczby oddziałów. Biorąc pod uwagę jedynie te gminy, w których średnia liczba dzieci przypadająca na oddział jest większa niż 24

(a więc te, w których obecne przepisy w dużej mierze wymuszają tworzenie dodatkowych oddziałów w celu przyjęcia nowych uczniów) i analizując jednostkowo możliwość zmniejszenia liczby oddziałów w tych gminach, dochodzi się do wniosku, że zwiększenie się liczby dzieci w oddziałach o 1 (przy nie zmienionej liczbie uczniów) powoduje możliwość redukcji liczby oddziałów o ok. 354. Powoduje to oszczędności na poziomie 51 mln zł rocznie. Warto zwrócić uwagę, że zwiększenie liczby dzieci w oddziałach o 1, wobec dużej absencji dzieci w ciągu roku szkolnego (średnio powyżej 20%) nie będzie zasadniczo powodować konieczności zatrudniania dodatkowego nauczyciela.

Elastyczne przepisy i co za tym idzie ułatwienie w obejmowaniu wychowaniem przedszkolnym większej liczby dzieci oraz pojawiające się oszczędności, wesprą działania gmin, mające na celu objęcie wychowaniem przedszkolnym dzieci 3 i 4 letnich, które stopniową otrzymują prawo do przedszkoli o niskich opłatach dla rodziców. Dodatkowo oszczędności te ułatwią przekształcenie się z mocy prawa oddziałów przedszkolnych w szkołach podstawowych w przedszkola w roku 2016.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

Czas w latach od wejścia w życie zmian		Skutki						Łącznie (0-10)
		0	1	2	3	5	10	
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z 2014 r.)	duże przedsiębiorstwa	nie dotyczy	nie dotyczy	nie dotyczy	nie dotyczy	nie dotyczy	nie dotyczy	nie dotyczy
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	nie dotyczy	nie dotyczy	nie dotyczy	nie dotyczy	nie dotyczy	nie dotyczy	nie dotyczy
	rodzina,	b/d	b/d	b/d	b/d	b/d	b/d	b/d

	obywatele oraz gospodarstwa domowe								
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Nie dotyczy							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Ad. 7. Możliwość występowania organizatora wypoczynku o informację z KRK dla kierowników i wychowawców wypoczynku zatrudnionych w formie wolontariatu.							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Ad. 5. Rozwój kompetencji międzykulturowych, społecznych i obywatelskich; wspieranie mobilności, podnoszenie znajomości języków obcych; budowanie przyjaznych relacji między rówieśnikami							
Niemierzalne		<p>Ad. 4. Wpływ na przedsiębiorczość i konkurencyjność gospodarki Wejście w życie rozporządzenia może mieć pozytywny wpływ na rynek pracy, konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, poprzez spowodowanie skrócenia i uproszczenia procedur uznawania świadectw zagranicznych, co w konsekwencji powinno przyspieszyć kontynuowanie nauki lub podjęcie pracy zgodnie z uzyskanym wykształceniem. Uproszczenie procedur może spowodować wzrost mobilności edukacyjnej absolwentów szkół średnich z państw o konkurencyjnych gospodarkach i rozwiniętej przedsiębiorczości.</p> <p>Ad. 7. Zwiększenie bezpieczeństwa dzieci i młodzieży szkolnej w trakcie wypoczynku.</p>							
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Ad. 5. Roczne sprawozdania PNWM, FRSE i dane własne.								
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu									
☒ nie dotyczy									
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).				☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy					
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☒ zmniejszenie liczby procedur ☒ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:				☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:					
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.				☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy					
Komentarz:									
9. Wpływ na rynek pracy									

Ad. 1. Do egzaminu potwierdzającego kwalifikacje w zawodzie mogą przystępować osoby, które ukończyły kwalifikacyjny kurs zawodowy, dlatego też istotne jest, aby organizatorzy tych kursów również mogli przeprowadzać egzamin potwierdzający kwalifikacje w zawodzie. Biorąc pod uwagę coraz większe zainteresowanie kwalifikacyjnymi kursami zawodowymi, wprowadzenie projektowanego rozwiązania ułatwi organizację egzaminu zarówno dla osób zdających jak i dla okręgowych komisji egzaminacyjnych, a tym samym spowoduje wzrost wykwalifikowanych pracowników na rynku pracy.

Ad. 4. Wejście w życie ustawy może mieć pozytywny wpływ na rynek pracy, poprzez spowodowanie skrócenia i uproszczenia procedur uznawania świadectw zagranicznych, co w konsekwencji powinno przyspieszyć podjęcie pracy w Polsce zgodnie z uzyskanym wykształceniem.

Ad. 5. Wpływ pośredni poprzez wspieranie mobilności edukacyjnej i zawodowej, rozwój kompetencji międzykulturowych, społecznych i obywatelskich oraz podnoszenie znajomości języków obcych młodych Polaków.

Ad. 8. Projektowane rozwiązania mogą zmniejszyć dynamikę wzrostu zatrudnienia w placówkach wychowania przedszkolnego. Wzrost ten będzie następował w wyniku objęcia prawem do przedszkola o niskich opłatach dla rodziców, dzieci 4-letnich w 2015 r. i 3-letnich w 2017 r.

10. Wpływ na pozostałe obszary

środowisko naturalne
 sytuacja i rozwój regionalny
 inne: relacje międzynarodowe/wizerunek Polski

demografia
 mienie państwowe

informatyzacja
 zdrowie

Omówienie wpływu

Ad. 4. Wzrost mobilności edukacyjnej może spowodować zwiększenie liczby osób podejmujących pracę w Polsce.

Ad. 5. Utrzymanie istniejących i umożliwienie rozwoju nowych form współpracy pomiędzy młodzieżą z Polski i innych państw. Rozwój kompetencji międzykulturowych, społecznych i obywatelskich, podnoszenie znajomości języków obcych, budowanie przyjaznych relacji między rówieśnikami. Kreowanie pozytywnego wizerunku Polski w krajach partnerskich.

Ad. 7. Poprawa bezpieczeństwa dzieci i młodzieży szkolnej podczas wypoczynku.

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Ad. 1. Zmiany w ustawie o systemie oświaty mające na celu wykonanie wyroku TK, zostaną wprowadzone w terminie do 1 stycznia 2015 r.

Ad. 4. Zmiana powinna wejść w życie jednocześnie z nowym rozporządzeniem w sprawie uznawania świadectw wydanych za granicą.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Ad. 1-3. Nie planuje się ewaluacji efektów projektu.

Ad. 4. Ewaluacja efektów projektu będzie przeprowadzana corocznie, w lutym. Pierwsza ewaluacja nastąpi po upływie co najmniej roku od obowiązywania nowych zmian, tj. w lutym 2016 r.

Mierniki zastosowane do ewaluacji projektu:

- 1) liczba skarg dotyczących postępowania mającego na celu uznanie świadectwa zagranicznego
- 2) liczba odwołań od decyzji w sprawie uznania świadectw zagranicznych
- 3) liczba wydanych decyzji w sprawie uznania świadectw zagranicznych

Ad. 5. Ewaluacja efektów prowadzona jest na bieżąco, corocznie. Miernikiem jest liczba uczestników projektów/inicjatyw wspieranych ze środków MEN w okresie roku kalendarzowego.

Ad. 7. Na podstawie sprawozdań kuratorów oświaty po zakończeniu ferii letnich.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)